

Mobilitzacions al sector públic

Contra les mesures del Govern de ZP amb les que paguen els mateixos i guanyen els de sempre

1 de juny - concentració de delegats i delegades del sector públic davant el Palau de la Generalitat. 12 hores

8 de juny - VAGA GENERAL

Moltes són les raons per mobilitzar-se el proper dia 8 en defensa del sector públic:

- Aquestes mesures són un atac a l'Estat del benestar, treuen prestacions socials i colpegen els més desfavorits.
- Les retallades salarials són un atac brutal als empleats públics i baixen els salaris a nivells de fa 6 anys.
- Les retallades en inversions públiques i la caiguda del consum va en contra de la reactivació econòmica i la generació d'ocupació que el sector públic ha de liderar i afavorir en aquest moment.
- Aquestes retallades trenquen els acords signats, neguen el dret a la negociació col·lectiva i ataquen el procés de diàleg social.
- Amb aquestes mesures es congelen les pensions superiors a 524 €.

CCOO CRIDA A LA MOBILITZACIÓ EN FAVOR DELS SERVEIS PÚBLICS I CONTRA LA RETALLADA DE PENSIONS I SALARIS

Milers d'empleats públics van protestar el 20 de maig davant les delegacions i subdelegacions de Govern de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

editorial

Qui marca les mesures per sortir de la crisi?

És evident que la situació econòmica és difícil, però les mesures que cal prendre per sortir d'aquesta situació no són neutres, darrere hi ha ideologia.

Aquests dies, des dels poders econòmics ens volen fer creure que, com si es tractés d'una plaga bíblica, la crisi econòmica ens ha caigut del cel i les retallades de sous i pensions i condicions laborals dels treballadors i les treballadores són inevitables.

Però l'origen de la crisi no és fortuït, hi ha causes i causants i una determinada política econòmica neoliberal que ha facilitat l'especulació financera i l'enriquiment d'uns quants

a costa de la majoria de la població. El Fons Monetari Internacional (FMI), que durant molts anys ha validat aquesta política econòmica i no ha estat capaç d'evitar la fallida del sistema financer mundial, ara vol dictar també les mesures per sortir de la crisi amb els mateixos paràmetres que ens hi van portar.

Per això CCOO ens mobilitzem, per exigir al Govern que no cedeixi a la pressió dels lobbies econòmics i no permeti que l'FMI continuï marcant l'agenda de les seves decisions.

Jornada sobre la reforma del sistema de pensions

CCOO de Catalunya ha organitzat una jornada sobre la revisió del Pacte de Toledo i la reforma del sistema de pensions. La jornada, que se celebra avui, inclou una interessant taula rodona amb diputats catalans al Parlament espanyol, que en debatran les propostes a la Comissió del Pacte de Toledo. Així mateix es parlarà del desenvolupament de la previsió social complementària a través de la negociació col·lectiva i del posicionament de CCOO davant la revisió dels Pactes de Toledo i les propostes i reptes en relació amb la previsió social complementària. La jornada també comptarà amb la participació de la consellera de Treball de la Generalitat, Mar Serna, i de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

Presentació de dues guies sobre la identificació de riscos en el sector del tractament de residus

En el marc del Dia mundial del medi ambient, que se celebra el 5 de juny, CCOO de Catalunya presentarà demà dues guies sobre la identificació de riscos en el sector de tractament de residus, *Guia pràctica d'identificació de riscos per als treballadors i treballadores* i *La identificació dels riscos i la millora de la prevenció*. Han estat elaborades recollint resultats i experiències de visites de tècnics de CCOO a 166 instal·lacions. Les guies estan dirigides a treballadors/es i a empresaris/àries i responsables de prevenció. La presentació és oberta a tothom i es farà el dimarts, 1 de juny, a les 18.00 hores a la sala d'actes de CCOO.

Joves de CCOO dels Països Catalans debaten sobre el futur del mercat laboral

Els joves de CCOO de Catalunya, del País Valencià i de les Illes Balears es van reunir en les jornades "A tres Bandes", en les quals, amb el títol "Quin present! Quin futur?", van debatre i intercanviar opinions sobre la situació del món laboral dels joves.

Aquesta jornada va estar marcada per la renovació del conveni de col·laboració entre els tres territoris que, consolida la voluntat de treball comú en cada vegada més àmbits entre les tres confederacions i de la identitat nacional i la unitat lingüística com a eix vertebrador de l'espai "A tres Bandes".

CCOO de Catalunya impulsa una campanya al Facebook

CCOO demana una reforma fiscal que recuperi impostos suprimits o rebaixats per a les rendes més altes i gravi els beneficis de les grans empreses i els bancs

CCOO de Catalunya ha endegat una campanya a la xarxa social Facebook que, amb el títol "Qui ha de pagar la crisi?", pretén reclamar que la crisi no la paguin sempre els mateixos i guanyin els de sempre. Aquesta campanya la trobareu a <http://www.facebook.com/quihaidepagarlacrisi>.

CCOO reclama una reforma fiscal que recuperi impostos suprimits, com és el cas del de patrimoni, o rebaixats, com és el cas del de societats, i en creï d'altres que gravin els beneficis de les grans fortunes, les grans empreses i la banca. CCOO considera que avui hi ha marge per actuar sobre els ingressos més que sobre les despeses, i és econòmicament més rendible i eficient.

L'Estat ha deixat de recaptar 19.500 milions d'euros

Aquests anys s'ha desmantellat el sistema fiscal, eliminant impostos, com en l'impost de patrimoni (1.800 milions a l'Estat), o rebaixant-los, com en el cas del de successions (540 milions a Catalunya); s'ha rebaxat el tipus marginal màxim, que ha passat del 47% al 43%; no s'ha dotat la lluita contra el frau (es calcula que en 4 anys es podrien aflorar 100.000 milions d'euros si es disposés dels recursos necessaris), les rendes del capital (incloses les especulatives) tributen molt menys que les del treball. Cal una reforma fiscal que equilibri els pressupostos via ingressos i que sigui progressista: qui més té més contribueixi. Això generaria una imatge de justícia social impor-

tant, equilibraria els esforços de tots els sectors socials i es recuperaria la confiança en el fet que la política pot dirigir l'economia.

Segons un informe de l'Agència Tributària, l'Estat ha deixat de recaptar uns 19.500 milions d'euros com a conseqüència de la rebaixa de 400 euros en l'IRPF, a més del tipus i tarifa (-8.600 €), per la rebaixa de l'impost de societats (-8.100 €) i la reforma de l'IVA (-2.800 €).

Dilluns 7 de juny: "Energía y sostenibilidad"

Josu Jon Imaz a "Els dilluns del Cipri"

El dilluns 7 de juny tindrem una nova conferència d'"Els dilluns

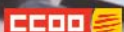
del Cipri", organitzada per la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya.

En aquesta ocasió el convidat serà Josu Jon Imaz, president del Clúster d'Energia del País Basc i director executiu de Noves Energies de Repsol, i president del Partit Nacionalista Basc (PNB) entre 2004 i 2008. Amb la conferència titulada "Energía y sostenibilidad", Imaz ens aportarà les seves refle-

xions sobre la situació del sector de l'energia i el repte que suposa complir els objectius de competitivitat i sostenibilitat.

La sessió, presentada per Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, serà a les 18.00 hores a la sala d'actes de CCOO de Catalunya (Via Laietana, 16, Barcelona) i es podrà seguir en directe per Internet des del web de la Fundació.

Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccooatalunya
www.youtube.com/ccooatalunya
www.facebook.com/ccooatalunya

Rebutja les quotes participatives amb drets polítics que obren la via a la seva privatització

CCOO exigeix que es defensi la naturalesa jurídica de les caixes

Recentment s'han aprovat les dues grans fusions de les caixes catalanes: d'una banda Caixa Sabadell, Terrassa i Manlleu, que a partir d'ara formen Unnim; i de l'altra, Caixa Catalunya, Tarragona i Manresa.

CCOO de Catalunya ha demanat als partits polítics catalans amb representació al Congrés dels Diputats que es comprometin en la defensa de la naturalesa jurídica de les caixes i la seva funció social. CCOO defensa la Llei de caixes de Catalunya i demana als grups parlamentaris que també defensin la funció de supervisió i les competències de la Generalitat en aquest sector recollides en l'Estatut. El sindicat rebutja que la modifi-

cació de la Llei de caixes estatal contempli dotar les quotes participatives de drets polítics, fet que repercutiria en la naturalesa jurídica de les entitats, que no tenen accionistes i, per tant, els beneficis obtinguts reverteixen en la societat a través de l'obra social. L'experiència d'altres països europeus ha demostrat com l'entrada de capital privat a les caixes n'ha comportat la desaparició. Amb el panorama actual, cal accelerar la reestruc-

turació de tot el sector financer (caixes i bancs) de manera que es recuperi el crèdit a les empreses i les famílies. Ara més que mai cal un sector financer allunyat de l'economia especulativa i que aposti per l'economia productiva, que és l'economia real. En aquest context cal mantenir l'actual paper de les caixes, que representen el 50% del sector financer i que eviten l'exclusió financera d'àmplies capes de la societat.

Reunió a Barcelona del Comitè coordinador del Fòrum sindical Euromed

Aquesta important reunió està convocada per la Confederació Sindical Internacional (CSI) i per la Confederació Europea de Sindicats (CES) i està organitzada conjuntament per CCOO i UGT, els dies 27 i 28 de maig.

El fet que se celebri a Barcelona té una rellevància especial, ja que la nostra ciutat és la seu de la Secretaria de la Unió per la Mediterrània i el passat 4 de març es va fer la presentació en un acte públic al Palau de Pedralbes del secretariat permanent de la Unió per la Mediterrània (UpM).

Per primera vegada en la seva història, la regió Mediterrània té una estructura institucional conjunta (integrada pels governs de 43 països d'ambdues ribes), i un programa de treball adoptat de forma pactada amb moltes dificultats afegides, a causa d'un context mundial de crisi econòmica, inestabilitat política amb importants conflictes bèl·lics i d'ocupació a la regió i amb un molt desigual desenvolupament social i

democràtic entre els diferents països, que fan molt difícil el diàleg i la presa conjunta de decisions.

Fins ara, la UE, amb la complicitat dels governs de la regió, han impulsat, i hi ha donat suport amb un important finançament, la lliure circulació de mercaderies entre els països de la Mediterrània, sense que aquest enriquiment d'algunes empreses multinacionals productores i distribuïdores hagi repercutit de manera important en el desenvolupament econòmic i social. Amb la creació de la UpM les organitzacions sindicals tenim una oportunitat per reivindicar conjuntament que aquest instrument de govern del Mediterrani i els projectes que es desenvolupin tinguin com a punt principal aportar solucions al principal repte: assolir el treball digne tal com el defineix la CSI, un treball de qualitat que estigui a l'abast de totes les persones, també dones i joves molt especialment perjudicats per aquesta crisi, i un treball que estigui protegit pels

drets de llibertat sindical, negociació col·lectiva i protecció social.

Aconseguir el repte d'instaurar el reconeixement del Diàleg Social amb la UpM, com a instrument de participació amb capacitat de fer propostes de les organitzacions sindicals i patronals, és un primer pas per fer de la regió mediterrània un espai on la cohesió territorial i social sigui el principal objectiu. És, a més, l'única garantia d'estabilitat que podrà permetre el desenvolupament econòmic sostenible.

Les propostes i reivindicacions del FSEuromed es presentaran en la cimera i en la reunió de ministres de Treball de la UpM que se celebrarà a Brussel·les durant la presidència belga. **Joana Agudo**

CCOO de Catalunya va donar suport a la mobilització general que va tenir lloc a França el 27 de maig

Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va enviar una carta als sindicats francesos CGT, CFDT, FSU, Solidaires i UNSA, per donar el suport del nostre sindicat a la convocatòria de mobilització general que va tenir lloc el 27 de maig a França.

La carta destacava que "en aquests moments sembla ben clar que es pretén passar la factura de la crisi a

la classe treballadora. Es proposa retallar les seves condicions i drets laborals, debilitar els serveis públics i, en definitiva, minvar l'Estat del benestar. L'objectiu declarat és el de reduir un dèficit que els treballadors i treballadores no han provocat; de satisfer uns mercats que no els representen.

Enfront les agressions del capital financer, enfront la feblesa d'uns governs que semblen oblidar qui els ha donat la seva legitimitat, cal més que mai que lluitem junts i fem de la solidaritat la nostra principal força. Perquè ens hem d'enfrontar a una mateixa amenaça, i perquè tan sols junts serem capaços de fer valer la reivindicació que compartim: l'emergència d'una veritable Europa social".

Una delegació de CCOO de les Comarques Gironines va participar en la concentració a Perpinyà per fer visible el suport del sindicat a aquesta mobilització.

MIQUEL CAMINAL

“Acusar Garzón de prevaricació per investigar els crims del franquisme és una aberració”

Miquel Caminal és el director del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, institució pública que té per finalitat la recuperació, la commemoració i el foment de la memòria democràtica durant el període comprès entre els anys 1931 i 1980. La seva opinió, doncs, esdevé del màxim interès en ocasió dels últims esdeveniments relacionats amb el processament del jutge Baltasar Garzón per investigar els crims comesos durant la dictadura franquista.

Avui, més que mai, sembla justificada la creació de la institució que dirigeix. Efectivament, la constitució del Memorial Democràtic pren avui tot el seu sentit ja que, en el mateix dia, et pots trobar amb la paradoxa que el jutge Garzón pugui anar a la Cort Penal Internacional a investigar crims de lesa humanitat i alhora sigui acusat de prevaricació per la mateixa activitat en el seu propi país. O amb una sentència del Tribunal Constitucional que afecti els fonaments del mateix Estat autonòmic.

És per això que una institució com el Memorial Democràtic és necessària, perquè la revisió i la comprensió crítica del passat recent ajuda a entendre processos actuals de debilitació de les democràcies, d'involució autoritària, i el compromís en el present amb la democràcia, que és imprescindible. Com també ho és assumir que el sistema democràtic no és etern, és fràgil, i per tant s'ha de cuidar i alimentar dia a dia.

Fins ara semblava que hi havia unes línies vermelles que no es podien creuar, i ara s'han creuat. Per què?

Per irresponsabilitat. Un exemple és l'actuació del magistrat Varela, suposadament progressista, que amb cada moviment que fa multiplica el descrèdit del poder judicial espanyol: un jutge dona sortida -i fins i tot l'assessora- a una querrela presentada pels feixistes en un sistema democràtic i acusa de prevaricació el magistrat que vol sortir en defensa de les víctimes i investigar els crims del franquisme. Perquè aquí no es tracta de fer una adhesió al jutge Garzón, sinó que es tracta de deixar clar que el problema és el que hi ha darrere d'això: és intolerable que un sistema democràtic, després

de 30 anys o més d'aprovada la Constitució, encara estigui pendent de fer justícia a les víctimes del franquisme i de revisar les sentències dictades durant la dictadura que atemptaven contra els drets humans.

Tenim un problema amb la justícia i la seva independència...

Hi ha un problema d'independència de la justícia. Hi ha un problema de justícia corporativitzada. Hi ha un problema de justícia sectaritzada políticament, partidista. I hi ha un problema d'una justícia que es considera neutral i que arriba a confondre aquesta neutralitat amb la no-distinció entre dictadura i democràcia, parlant d'una continuïtat de l'Estat. Aquestes són confusions conceptuals molt greus a l'hora de defensar l'Estat democràtic de dret.

Abans d'arribar a aquesta situació, amb el judici al jutge Garzón i la “justícia al revés”, com vostè diu, semblava que s'avançava en favor de la memòria històrica. És així?

S'estava avançant, i crec que encara s'està avançant. No voldria donar en absolut una idea de pessimisme. Una cosa és que hi hagi problemes, que en alguns aspectes sembli que la democràcia s'ha tornat més fràgil -i fins i tot més adulterada-, però, per una altra banda, s'ha de destacar que avui estiguem parlant de memòria històrica mentre que fa uns quants anys ni tan sols se'n parlava. Això és pitjor. El silenci sempre és pitjor que la polèmica. És millor que hi hagi polèmica, conflicte, sobre la memòria històrica que no pas que no se'n parli. L'ensordidor silenci, que en dèiem, de les víctimes del franquisme.

Jo crec que, efectivament, s'ha avançat; molt menys del que s'hauria d'haver avançat, però s'ha fet. Això queda molt clar si ens comparem amb altres països, com ara Alemanya o França, que sempre hem considerat que estan molt per davant de nosaltres, i no ho estan tant. Perquè van passar molts anys fins que Alemanya va ser capaç de revisar què va passar abans del 1945. I a França encara avui li costa fer una introspecció sobre la França de Vichy, sobre la França dels camps de concentració per a republicans espanyols. Estem parlant de temes tan delicats i tan complexos que sens dubte cal tenir paciència, això sí, alhora que insistència, perquè és una qüestió sobre la qual no podem cedir, ja que estem parlant dels fonaments de la democràcia. No del passat, sinó del present.

Creu que hi ha una reacció social suficient per aturar aquestes intencions d'atemptar contra l'Estat de dret?

No. Crec que la ciutadania podria actuar molt més si hi hagués una actuació més pedagògica per part de les institucions i dels mitjans de comunicació. A Espanya hi ha diversos mitjans que no fan precisament pedagogia democràtica... A més, moltes vegades, com per exemple en el cas de les fosses comunes, en les notícies predomina l'enfocament “groc”, més que no pas la informació pura. En aquest sentit hem de cuidar molt la manera com s'informa.

De totes maneres, crec que s'ha donat un salt qualitatiu d'importància: la ciutadania ha passat del no saber al saber. Molta gent ara se sorprèn de conèixer que hi ha més de mil fosses localitzades entre Aragó

i Andalusia, o de les desenes de milers de desapareguts. La gent queda realment molt afectada i la seva reacció humana immediata, independentment de les creences de cadascú, és de solidaritat, no solament amb les víctimes sinó amb els familiars, i amb el dret que tenen a la localització, a la identificació, a la dignificació de les fosses i, si cal, a l'exhumació.

Com pot acabar aquest procés a Garzón i, en conseqüència, a tots aquells que reclamen saber on són els familiars que van ser assassinats pel franquisme?

Si parlem de la qüestió de fons, un Estat democràtic no pot preveure altra sortida que tenir en compte els drets de les víctimes i els seus familiars, i això passa per una reforma de la Llei de memòria històrica que impliqui plenament els poders públics en l'impuls de polítiques públiques amb relació als drets de les víctimes, dels lluitadors per la democràcia. Caldrà més o menys temps, però no hi ha un altre horitzó possible.

En el cas concret de Baltasar Garzón, el jutge ja ha demostrat tenir una gran capacitat de sortir dels conflictes i sortir-ne bé. A mi no em preocupa gaire i, de fet, considero que hauríem d'evitar una excessiva personalització d'aquesta qüestió. Però és evident que la injustícia que se li està fent, acusant-lo de prevaricació per haver volgut investigar els crims del franquisme i haver sortit en defensa de les víctimes, és una aberració, una barbaritat contra l'Estat de dret i, per tant, en aquest sentit, la solidaritat amb el jutge Garzón i amb allò que representa el que ha fet, és necessària i evident.

CCOO hi dona suport

La FAVB impulsa una col·lecta solidària per finançar l'Acusació Popular contra Millet

Vols finançar solidàriament l'acusació popular contra Fèlix Millet?

- Campanya d'autofinançament social i col·lecta comunitària dels 6.000 euros sol·licitats a la FAVB per poder exercir l'acusació popular, en nom del moviment veïnal, contra Fèlix Millet en el cas Palau de la Música Catalana. La FAVB compta amb el suport del CTD, de l'Observatori DESC, l'Associació de Veïns i Veïnes del Casc Antic i CCOO de Catalunya.

- La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) emet 240 bons solidaris de 50 euros per cobrir la fiança i sufragar les despeses judicials que se'n deriven. Es poden adquirir a partir del 27 de maig de 2010 per web, telèfon i fax a la FAVB i a Coop57. Reserva el teu bo a ap.millet@coop57.coop.

- L'emissió de bons es gestiona des de Coop57, serveis financers ètics i solidaris.

La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB), amb el suport de l'Associació de Veïns i Veïnes del Casc Antic, Comissions Obreres de Catalunya, l'Observatori dels Drets Econòmics, Socials i Culturals (DESC) i el Centre de Treball i Documentació (CTD), han impulsat una campanya iniciativa per recaptar els 6.000 euros sol·licitats per la justícia per poder exercir l'acusació popular en el Cas Millet - Palau de la Música, que representarà el lletrat Àlex Solà, membre de la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB).

Des que va començar l'escàndol, la FAVB va defensar la implicació activa de la ciutadania en la lluita contra la corrupció, va promoure el 'Manifest contra la corrupció i la impunitat, mobilització popular en defensa del bé públic', cosignat per 60 entitats i que adjuntem, i va defensar el paper actiu que, com a antídoto, pot desenvolupar el teixit social. La FAVB, finalment, exercirà l'acusació popular amb la voluntat que la investigació arribi fins al final, cap malversació quedi impune i es restitueixin els béns públics malbaratats.

L'emissió dels bons solidaris es gestionarà des de la cooperativa Coop57, especialitzada en serveis financers ètics, socials i solidaris, que operarà com a dipositària i garant del retorn dels 50 euros a les entitats i ciutadans i ciutadanes que prenguin part en la col·lecta popular per sufragar la fiança imposada.

COM HI POTS PARTICIPAR?

Adquirint un bo de 50 euros a partir del 27 de maig de 2010. S'emeten dues modalitats de bons. El retornable i el solidari (recomanat per a entitats).

- 120 bons retornables: Els diners seran retornats un cop acabi el procés judicial.

- 120 bons solidaris: A fons perdut per finançar les despeses de l'acusació popular.

Aquesta emissió de 240 bons és gestionada des de Coop57, serveis financers ètics i solidaris, que exercirà com a entitat fedatària, dipositària i garantirà la devolució dels bons retornables un cop hagi acabat el procés judicial.

COM PUC SOL·LICITAR UN BO SOLIDARI?

Cal fer la reserva del bo, del qual només se'n pot adquirir un per persona i entitat, donat que es cerca la màxima implicació i complicitat social. Es pot sol·licitar la reserva a:

Per correu electrònic: ap.millet@coop57.coop

Aquest correu electrònic és protegit contra spam bots, de manera que necessitareu tenir JavaScript habilitat per veure'l.

Per telèfon: 93 268 29 49

Per fax: 93 295 45 01

Més informació a: www.coop57.coop

Un cop hagueu sol·licitat el bo us informarem de les diferents modalitats de pagament i de recollida. Així mateix, sol·licitarem, si voleu, que el vostre nom es faci públic (quan clogui la campanya, en un exercici de transparència, s'informarà de les persones i entitats que prenen part de la iniciativa) i si voleu rebre informació periòdica de les tasques de l'acusació popular exercida per la FAVB.

També es poden adquirir els bons directament, a partir del 27 de maig, a les seus socials de:

FAVB: Carrer Obradors, 6-8

Coop57: Carrer Méndez Núñez, 1, principal 2a

**EN DEFENSA DEL BÉ PÚBLIC. NI CORRUPCIÓ NI IMPUNITAT.
ACUSACIÓ POPULAR CAS MILLET - PALAU DE LA MÚSICA
EMISSIÓ DE BONS SOLIDARIS AMB LA FAVB**